

[Alfred Jensen.]

Det forekommer mig noget urimeligt, at man vender sig imod, at der lægges en 4 pct.s grundstigningsskyld på den påviselige grundstigning.

Jeg har ved flere lejligheder talt for at få såvel fejlsvurderingstillægget som konjunkturtillægget afskaffet. Når man ved, hvilken forskel der er mellem vurderingspriserne og salgspriserne, fatter jeg ikke, at man kan stå her og tale om, at det er urimeligt at afskaffe de to tillæg. Jeg har tidligere påvist, at der blot ét år efter den sidste ejendomsskyldsvurdering var en forskel på ikke mindre end 60 pct. imellem vurderingspris og salgspris, og når det er tilfældet, kan der ikke være nogen betænkelighed ved at afskaffe de to tillæg, der her er tale om.

Der kan ej heller være nogen betænkelighed ved at pålægge den påviselige grundstigning en 4 pct.s afgift. Her må man også tage i betragtning, at disse 4 pct. aldeles ikke svarer til den effektive rente, og der er derfor ikke tale om, at man inddrager den fulde grundstigning. Alt det har jeg påpeget tidligere, men jeg ville også gerne nævne det i dag for endnu en gang at fastslå, at der ikke er tale om, at grundejerne bliver flået ved en sådan ordning, men at de tværtimod bliver lempeligt behandlet, og at der fortsat, desværre, vil være mulighed for spekulation ved grundkøb og grundsalg, altså ved handel med landets jord.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om dette lovforslag. Jeg har som andre ordførere tidligere fremsat mine synspunkter vedrørende adskillige af de bestemmelser, der findes i lovforslaget, og dem kan jeg henvise til på samme måde, som andre har gjort.

Angående lovforslaget om den kommunale ejendomsbeskatning har den kommunistiske gruppe ikke noget imod, at man forlader det hidtidige princip, hvorefter fordelingen af skatteudskrivningen på fast ejendom og indkomst fastsættes i et bestemt forhold, det såkaldte ligningsforhold, og går over til det princip, at forholdet mellem skatteprocenten og grundskyldpromillen fastlægges. Jeg føler mig ikke overbevist om — men det skyldes jo, at jeg ikke har så meget materiale til rådighed som andre — at det forhold, som her er opstillet, kan holde. Dog må jeg erkende, at jeg her er på noget

usikker grund, men jeg forstår, at også andre har betænkeligheder, og at man derfor kan regne med, at dette problem vil blive gjort til genstand for særlig behandling i udvalget. Dette er så meget mere nødvendigt, som de nye ejendomsskyldsvurderinger vel ikke alene vil give nyt materiale, men måske afgive et helt nyt grundlag for overvejelser af, hvorledes forholdet imellem skatteprocenten og grundskyldpromillen skal være.

Angående lovforslaget om personlig skat til kommunen vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den kommunistiske gruppe gentagne gange har fremhævet nødvendigheden af, at der sker en ændring i denne lov. Den progression, som man kunne nå frem til efter de gældende regler, var aldeles ikke tilfredsstillende, og den kommunistiske gruppe har derfor, da et forslag om ændring i denne lov var til behandling, stillet forslag om, at man i stedet for at kunne forhøje indtægterne med 50 pct. fik mulighed for at forhøje dem med 70 pct. Vi erkendte, at den lille ændring, vi foreslog, ikke bragte alle urimeligheder ud af verden, men den gjorde det muligt at lægge en større del af skattebyrden på de større indkomster, end det er gør ligt efter den affattelse, den kommunale skattelov har nu. Jeg forstår, at det lovforslag, der nu er udarbejdet, betyder, at skattepligtige indtægter over 20 000 kr. stort set vil blive beskattet hårdere, hvis lovforslaget gennemføres, end de er blevet hidtil, og så er vi naturligvis nået et skridt frem, men spørgsmålet er alligevel, om vi ved overgangen til dette system når frem til en bedre fordeling af skattebyrden.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Axel Sørensen, at han nærede frygt for, at en alt for stor del af skattebyrden skulle blive lagt over på de store indkomster. Min frygt er ikke af denne art, den går i modsat retning. Jeg føler mig ikke overbevist om, at man, selv om der er valgfrihed mellem 5 rateskalaer, kan nå frem til en sådan fordeling af skattebyrden, at de små og mellemstore indkomster får en lettelse. Derfor anmoder jeg om, at man ser på de rateskalaer, der er opstillet, og undersøger, om spændvidden i dem er forsvarlig, og at man også her tager i betragtning, at det ikke er givet, at man holder sig til at udskrive skatten med 100 pct. Københavns